

Piękno ukryte jest w Tobie...

Impulsy dla Kobiet, październik 2020.

Kwiaty wdzięczności na drodze wiary- 10

Róża królewskiej miłości

– dziękujemy za szkołę królewskiej, usługowej miłości
Uczymy się - zrozumienie dla znaczenia danej chwili...

Pismo św.: Prawdziwi krewni Jezusa.

Tymczasem nadeszła Jego Matka i bracia i stojąc na dworze, posłali po Niego, aby Go przywołać. Właśnie tłum ludzi siedział wokół Niego, gdy Mu powiedzieli: «Oto Twoja Matka i bracia na dworze pytają się o Ciebie». Odpowiedział im: «Któż jest moją matką i [którzy] są braćmi?» I spoglądając na siedzących dokoła Niego rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten Mi jest bratem, siostrą i matką». *Mk 3,31-35.*

Refleksja: Wzrastanie

Jeżeli zatrzymasz się w miejscu, nie przekonasz się, na co Cię stać.
Lepiej przeżyć zawód, niż potem wyrzucać sobie brak zdecydowanego działania.
Każda chwila w życiu pomaga nam rozwijać nasze talenty, czegoś nas uczy.
Potrzeba jednak wiary, że się uda, że w codzienności zdarzają się rzeczy wielkie.

Gdy przekraczasz, przewyższasz siebie, nie słysząc fanfar, a przecież dokonuje się cud, dokonuje się najważniejsze zwycięstwo, bo zwycięstwo nad samą sobą!

Stajesz w miejscu – cofasz się, znikasz.

Szykujesz się do drogi – dajesz sobie nową szansę.

I jeszcze – konkretna odpowiedź ojca Kentenicha:

„Chcemy się stawać strażniczkami *praidei* dziewczyny, owej niezmiennej *praidei*, której nie zachwieją prądy przemijających czasów, które wprowadzają lęk i wprowadzają nas w zamęt.

- Czym jest jednak ta *praidea*? Co żyje w dziewczynie, w kobiecie?

- Czym jest to, co wieczne, to co pozostaje niezmiennie, to co odpowiada *praideom* Boga i trwa przez całą wieczność?

To jest ta zwyczajna, pokorna, dzielna służba.

Bóg nas stworzył, abyśmy służyły. Ale posłuchajcie uważnie, o Matce Bożej mówi się przecież: „Ecce Ancilla Domini” – a nie: „ecce ancilla viri!”

Oto ja Służebnica Pana, a nie służebnica mężczyzny!”

Zwykła codzienność. Maryja w Nazarecie uczy nas, jak żyć na co dzień przy boku Jezusa, w Jego obecności. Św. Łukasz pisze, że Maryja chowała wiernie te wspomnienia w swym sercu (*Łk 2,51*), co oznacza - pielęgnowanie wrażliwości duchowej i postawę rozeznawania woli Bożej na co dzień, a także ducha wierności słowu Bożemu.

Maryja rozważająca w swym sercu słowa i czyny Jezusa przypomina Kościołowi wszystkich czasów, co powinno być treścią rozważań: Słowo Boże, Ewangelia. A ojciec Kentenich czyni krok dalej i mówi o „**ADORACJI WOLI BOŻEJ**”, a więc o szukaniu i znajdowaniu Dobrego Boga w każdej sytuacji naszego życia, w pozdrowieniach radosnych jak i w cierpieniu niezrozumieniu...
Zatem - powinnam stawiać sobie pytanie: Dobry Boże, co chcesz mi przez to powiedzieć, czego nauczyć, do jakich postaw wychować?...

Wówczas jesteśmy przygotowani, by po mistrzowsku, czyli bo po Bożemu, przeżywać naszą codzienność.

Ofiarujemy innym nasze **zrozumienie**,
a Królowej Przymierza, **różę miłości**,
odnawiając nasze oddanie:

„Maryjo, idź w nasz przez nasze czasy
i przygotuj je na ochocze przyjęcie
Chrystusa.” JK

Błogosławionego miesiąca Przymierza i Różańca!
s. M. Elwira, Szentsztat 3.10.2020.

